

سُورَةُ التِّينِ ٩٥

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام یگانه خدای جهان که بخشایش و مهر او بی‌کران
وَالْتِّينِ وَالزَّيْتُونِ
﴿١﴾

به زیتون و انجیر، خدای جهان قسم یاد کرده ز رمزی نهان
وَطُورِ سَيْنٍ
﴿٢﴾

به آن طور سینا به مشرق زمین قسم یاد فرموده حق بر یقین
وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ
﴿٣﴾

به سوگندی دیگر ز ربّ جهان که اینجا بود شهر امن و امان
لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ
﴿٤﴾

همی آفریدیم چو انسان چنین به نیکوترین مرتبه، بس متین
ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ

براندیشان چون شدند غافلین به پست‌تر مکان، اسفل‌سافلین
إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ

به جز آن گروهی که در روزگار بیاورده ایمان به پروردگار
بُود کار صالح همه فعلشان و پاداشِ دائم بود اجرشان
فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالدِّينِ

چرا پس به تکذیبِ آیاتِ دین بَورزید کفرانِ زِ جهل و زِ کین؟
أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمِ الْحَاكِمِينَ

نباشد خدا احکم‌الحاکمین؟ زِ هر داوری نیست داد‌گرت‌رین؟